

Ivan Timofeev: Rusko a NATO směřují k velké válce

 rt.com/russia/599286-russia-nato-ukraine-conflict

Není vyloučeno, že ukrajinský konflikt může nakonec vyústit v jaderný konflikt, ve kterém nebudou vítězové

Ivan Timofeev, programový ředitel klubu Valdai.

SOUBOROVÉ FOTO: Ruští vojáci cvičí útočné techniky na nepřátelskou pevnost uprostřed ruské vojenské operace na Ukrajině.
© Sputnik / Jevgenij Bijatov

Je možné, že by se síly NATO mohly přímo zapojit do vojenského konfliktu mezi Ruskem a Ukrajinou? Až donedávna se taková otázka zdála velmi hypotetická vzhledem k vysokému riziku eskalace vojenské konfrontace mezi blokem vedeným USA a Ruskem do rozsáhlého ozbrojeného konfliktu. Tento scénář je ale nyní třeba brát vážně.

Přímá účast jednotlivých zemí NATO nebo celého bloku v nepřátelských akcích by se mohla postupně vymknout kontrole. Překročení červených čar může vést k přesvědčení, že zapojení do války nebude mít žádné následky. Výsledek takových pohybů se může projevit v nečekanou chvíli a vést k mnohem nebezpečnější situaci, než je ta současná.

Přísně vzato, země NATO jsou již dlouho zapojeny do konfliktu. To má několik podob.

Za prvé, západní země poskytují Kyjevu značnou finanční a vojenskou pomoc, včetně stále pokročilejších a ničivějších zbraňových systémů. Vzhledem k tomu, že zásoby výstroje sovětského typu v arzenálech bývalých spojenců SSSR v Organizaci Varšavské smlouvy byly vyčerpány, dostává ukrajinská armáda více západních systémů a munice. Dosud byly hromadné dodávky omezeny výrobní kapacitou západního obranného průmyslu a

velikostí stávajících zásob. Pokud se však nepřátelství prodlouží, průmyslová kapacita má potenciál růst. Zvýšení dodávek je také nevyhnutelné v případě pokojné pauzy, která by Ukrajině umožnila připravit se na novou fázi nepřátelství. Rusko může jen stěží doufat, že Západu chybí politická vůle a zdroje ke zvýšení podpory Kyjevu. Zdá se, že Moskva se připravuje na nejhorší možný scénář, totiž na neustálý nárůst podstatné a dlouhodobé vojenské pomoci Ukrajině. Tato pomoc kromě dodávek zbraní a střeliva zahrnuje školení personálu, pomoc s rozvojem vojenského průmyslu a infrastruktury a proplácení výdajů v dalších oblastech, které Ukrajině umožňují soustředit své zdroje do obranného sektoru.

Přečtěte si více

Fjodor Lukjanov: Rusko musí Západu vysvětlit své „červené linie“.

Za druhé, Ukrajina dostává rozsáhlou západní podporu ve formě zpravodajských

informací, včetně technických dat ze satelitů, radarů, průzkumných letadel atd. Získané informace umožňují širokou škálu operací, od zaměření operačního prostoru až po identifikaci konkrétních cílů. Poskytovatelé dat mohou být selektivní při udělování přístupu ukrajinské straně. Ale o jeho použití ve vojenských operacích proti Rusku není pochyb.

Za třetí jsou do bojových operací zapojeni vojenští specialisté, kteří jsou občany zemí NATO. Jejich role se ne vždy jeví jako oficiální. Mohou to být „dobrovolníci“ nebo prostě žoldáci, před jejichž účastí úřady jejich zemí zavírají oči. Ruské odhady uvádějí jejich počet kolem 2 000 v říjnu 2023. Ať už je to přesné nebo ne, je jasné, že cizinci bojují na straně Ukrajiny, že jejich účast je spíše systematická než náhodná a že přinejmenším někteří z nich jsou občané západních zemí .

Jejich zapojení dosud nevytvářelo nadměrné riziko přímé vojenské konfrontace mezi Ruskem a NATO. Západním partnerům Kyjeva pomalé tempo konfliktu umožňuje postupně zlepšovat kvalitu podpory Ukrajině. Dodávky řízených střel jsou již dlouho samozřejmostí. Přílet amerických stíhaček je jen otázkou času. Ruská armáda „*drtí*“ západní techniku, která dorazí. Zahraniční dodávky na Ukrajinu ale také vyžadují koncentraci zdrojů na ruské straně.

Významným eskalačním faktorem, který by umocnil riziko přímého střetu mezi Ruskem a NATO, by mohl být výskyt vojenských kontingentů z členů bloku na území Ukrajiny. O perspektivě takového scénáře se již zmínili někteří západní politici, ačkoli jejich názor nepodpořily USA a nejde o oficiální stanovisko NATO. Řada vůdců bloku se distancovala od podpory myšlenky vyslání vojáků na Ukrajinu.

Co může vyvolat takové rozhodnutí a jak by mohlo být provedeno? Nejpravděpodobnějším faktorem pro přímou intervenci jednotlivých států nebo NATO jako celku by byl možný velký vojenský úspěch ruské armády. Fronta zatím zůstala relativně stabilní. Ale moskevská armáda již dosáhla významných místních vítězství, zvýšila tlak, chopila se iniciativy, prodloužila útočnou frontu a možná vybudovala zálohy pro rozhodnější akce.

Nic nenasvědčuje opakování ložské ukrajinské protiofenzívy. Kyjevu prý chybí munice, i když tento nedostatek by v budoucnu mohly vyplnit externí dodávky. Periodické útoky na ruské území řízenými střelami, drony a dělostřelectvem způsobují škody a oběti, ale nenarušují stabilitu fronty.

Takové údery navíc posilují odhodlání Ruska vytvořit nárazníkové zóny, tedy území, ze kterých Kyjev nebude moci útočit na cíle v ruských regionech.

Možný kolaps některých úseků ukrajinské fronty a výrazný územní postup ruských sil směrem na západ se stává stále reálnějším scénářem.

Skutečnost, že po nějakou dobu nenastaly žádné hluboké pokroky a průlomy, neznamena, že v budoucnu neexistuje žádná možnost. Naopak pravděpodobnost tří se zvyšuje v důsledku bojových zkušeností armády, zásobování vojensko-průmyslového komplexu na frontu, ztrát na ukrajinské straně, zpoždění dodávek západní techniky a tak dále.

Zvyšuje se také schopnost ruské armády dělat takové pokroky a průlomy. Katastrofický scénář pro jednotlivé ukrajinské skupiny není předem daný, ale je pravděpodobný. Velký průlom ruské armády směrem k Charkovu, Oděse nebo jinému velkému městu by se mohl stát vážným podnětem pro země NATO k praktickému zavedení otázky intervence v konfliktu. Několik takových průlomů, současných nebo po sobě jdoucích, nevyhnutelně vyvolá tento problém.

Přečtěte si více

Dmitrij Suslov: Je čas, aby Rusko přemýšlelo o „demonstrativním“ jaderném testu

Zde jednotlivé země a blok jako celek čelí strategickému rozdělení.

První možností je nezasahovat a podporovat Ukrajinu pouze vojenskou technikou, penězi a ‚dobrovolníky‘. Možná přiznat porážku a pokusit se vyjednáváním minimalizovat škody, a předejít tak ještě větší katastrofě. Druhou možností je radikálně změnit přístup k zapojení do konfliktu a umožnit přímou intervenci.

Intervence může mít řadu podob. Může zahrnovat využití infrastruktury, včetně letišť zemí NATO. Mohlo by to znamenat masové nasazení určitých komunikačních a ženijních jednotek a

systemů protivzdušné obrany a zároveň se vyhnout jejich přítomnosti v první linii. Ještě radikálnější scénářem je rozmístění kontingentu některých zemí NATO na hranici mezi Ukrajinou a Běloruskem. A konečně ještě radikálnější variantou je nasazení vojenských kontingentů ze zemí NATO na frontu, což by bylo pro blok pravděpodobně kategoricky nepřijatelné.

Každý z těchto scénářů zahrnuje přímý střet mezi silami Ruska a NATO. Taková situace by nevyhnutelně vyvolala otázku hlubšího zapojení bloku a v dlouhodobějším horizontu přenesení vojenského konfliktu do dalších oblastí kontaktu s Ruskem, včetně Pobaltí. V této fázi bude ještě obtížnější zastavit eskalaci. Čím více ztratí obě strany utrpí, tím více poroste vír nepřátelství a tím více se budou přibližovat k prahu použití jaderných zbraní. A nebudou žádní vítězové.

To vše jsou hypotetické možnosti. Ale je třeba je zvážit hned. Koneckonců, není to tak dávno, co se tak významné vojenské dodávky na Ukrajinu zdály nikomu nepravděpodobné, stejně jako samotný konflikt před třemi lety. Nyní je to každodenní realita. Nebezpečí pohybu směrem k velké válce mezi Ruskem a NATO je třeba brát vážně.

Tento článek byl poprvé publikován v diskusním klubu Valdai, přeložil a upravil tým RT.

ANALÝZA

Tento příběh můžete sdílet na sociálních sítích:

Sledujte dál RT

Organizace Severoatlantické smlouvy –
NATORuskoRusko-ukrajinský konfliktUkrajina

